

Niksarın fidanlarını

Ka-le-nin be - den-le-ri, — yâr — yâr — yâr
İ - pek bü-rüm bü - rün-müş,
yan-dım. Koy-ve - rin gi - den - le - ri, — şî-na nay
Nik-sa - rın fi - dan - la - rı, —
ya - rim şî-na nay nay. Koy-ve - rin gi - den - le - ri, —
Nik - sa - rın fi - dan - la - rı, —
şî-na nay ya - rim şî-na nay nay. Hop-pa şî-na şî-na
nay şî-na nay nay şî-na nay ya - rim, şî-na nay nay

- 2 Kalenin bedenleri, yâr ...
Çevirin gidenleri, şina nay ...
İpek bürüm bürünmüş, yâr ..
Niksarın fidanları, şina nay ...
- 3 Entarisi aktandır, yâr ...
Ne gelirse haktandır, şina nay ...
Benzimin sarılığı, yâr ...
Hergün ağlamaktadır, şina nay ...
- 4 Kaleden iniyorum, yâr ...
Çağırsan dönüyorum, şina ...
Kurudum kibrit oldum, yâr ...
Üflesen yanıyorum, şina ...

Niksarın fidanları

1

Kalenin bedenleri,
yâr yâr yâr yandım.
Koyverin gidenleri,
şina nay yarin, şina nay nay.
İpek bürüm bürünmüş,
Niksarın fidanları.
Hoppa şina şina nay
şina nay nay,
şina nay yarım, şina nay nay.

Die Mauern der Burg,
Liebling, ich bin entbrannt.
Lasst die Gehenden frei!
Klingsilben
Seidenkokons spinnen
die kleinen Bäume von Niksar.
Klingsilben

2

Kalenin bedenleri,
Çevirin gidenleri,

İpek bürüm bürünmüş,
Niksarın fidanları.

Die Mauern der Burg
weisen die Gehenden zurück
(*wörtl.* kehrt um die Gehenden)!

3

Entarisi aktandır,
Ne gelirse haktandır.
Benzimin sarılığı
Hergün ağlamaktadır.

Ihr Kleid ist so weiß,
was kommt, ist von Gott.
Die Blässe meines Gesichtes
kommt daher, weil ich jeden Tag weine.

4

Kaleden iniyorum,
Çağır-san dönüyorum.
Kurudum kibrit oldum,

Üflesen yanıyorum.

Ich gehe herunter von der Burg,
rufst du mich, so komme ich zurück.
Ich bin ganz trocken, wie ein
Streichholz,
bläst du, dann brenne ich.

UT/MAK 080607